

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ
MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

Vol. 05 No. 32 | THE ONLINE OFFICIAL NEWS BULLETTIN | 2022 August 06

തേജസ്കരണകാലം | SEASON OF TRANSFIGURATION

SUNDAY	MONDAY	TUESDAY	WEDNESDAY	THURSDAY	FRIDAY	SATURDAY
7 ♪8 1st Sunday after the Feast of Transfiguration Comm. of St. Demetrios of Thessaloniki	8 ♪4	9 ♪8 Comme. of St. Mathias the Apostle Mem. of Arch Deacon Geevarghese the Great ✠ (Angamaly Cheria Pally)	10 ♪4	11 ♪8	12 ♪4 Comm. of Mar Assayel	13 ♪8

ഫാ. ഡോ. തോമസ് വർഗീസ് അമയിലും, റോണി വർഗീസ് എബ്രഹാമും ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ ട്രസ്റ്റിമാർ

പത്തനാപുരം: ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ വൈദിക ട്രസ്റ്റിയായി ഫാ. ഡോ. തോമസ് വർഗീസിനെയും അൽമായ ട്രസ്റ്റിയായി റോണി വർഗീസ് എബ്രഹാമിനെയും മലങ്കര അസോസിയേഷൻ തെരെഞ്ഞെടുത്തു. പത്തനാപുരം മൗണ്ട് താബോർ ദയറായിലെ തോമാ മാർ ദീവന്നാസിയോസ് നഗറിൽ നടന്ന യോഗത്തിൽ പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. സഭയിലെ എല്ലാ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നായി ആകെ 4203 പേർ വോട്ടിംഗിൽ പങ്കെടുത്തു (മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള വൈദികർ: 1381 അൽമായർ: 2822).

വൈദിക ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേക്ക് മത്സരിച്ച ഫാ. ഡോ. തോമസ് വർഗീസ് അമയിൽ 1991 വോട്ടും ഫാ.ഡോ.എം. ഒ ജോൺ 1849 വോട്ടും ഫാ. കോശി ജോർജ് വരിഞ്ഞവിള 355 വോട്ടും നേടി. അൽമായ ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേക്ക് മത്സരിച്ച റോണി വർഗീസ് എബ്രഹാമിന് 2772 വോട്ടും, സി. എ. ജോർജ് മത്തായി നൂറനാലിന് 1125 വോട്ടും, ജോൺസൺ കീപ്പള്ളിലിന് 172 വോട്ടും പ്രൊഫ. ഇ. ജോൺ മാത്യു കൂടാരത്തിലിന് 125 വോട്ടും ലഭിച്ചു.

12-ന് ചാപ്പലിൽ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ശേഷം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെ സമ്മേളന നഗറിലേക്ക് സ്വീകരിച്ച് ആനയിച്ചു. 1 മണിക്ക് യോഗ നടപടികൾ ആരംഭിച്ചു. ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ് ധ്യാനം നയിച്ചു. തുടർന്ന് അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി അഡ്വ. ബിജു ഉമ്മൻ നോട്ടീസ് കൽപന വായിച്ചു. അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിൽ പ്രകൃതി ദുരന്തത്തിൽ കഴിയുന്നവരെ സഹായിക്കുവാനും സഭയുടെ ആശ്രമങ്ങൾ, സ്ഥാപനങ്ങൾ, ദേവാലയങ്ങൾ എന്നിവിടങ്ങളിൽ തരിശായി കിടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളെ കൃഷി ഭൂമികളാക്കി പ്രകൃതി സ്നേഹത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായി ജീവിക്കുവാനും പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവാ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. വിദേശ രാജ്യങ്ങളിൽ പഠനത്തിനു പോകുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആത്മീയ പരിപോഷണത്തിന് ആവശ്യമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ 75ാം വാർഷികം ആഘോഷിക്കുന്ന വേളയിൽ രാഷ്ട്രപതിയായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ദ്രൗപതി മുർമുവിന് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ അഭിനന്ദനങ്ങൾ പരിശുദ്ധ ബാവാ നേർന്നു.

അസോസിയേഷൻ അംഗങ്ങളായിരുന്ന മരിച്ചവരെ അനുസ്മരിച്ച് പ്രാർത്ഥന നടത്തി. തുടർന്ന് ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ നിന്ന് നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ട 47 വൈദികരും 94 അൽമായരും ഉൾപ്പെടെ 141 പേരെ അസോസിയേഷൻ മാനേജിങ് കമ്മറ്റി അംഗങ്ങളായി തെരഞ്ഞെടുത്തു. വൈദിക, അത്മായ ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനാർത്ഥിളെ പരിചയപ്പെടുത്തി, വോട്ടിംഗ് പ്രഖ്യാപിച്ചു. 5 മണിക്ക് വോട്ടിംഗ് അവസാനിച്ചു. തുടർന്ന് ഫല പ്രഖ്യാപനം നടത്തി.

തുടർന്ന് മാനേജിങ് കമ്മറ്റി അംഗങ്ങളായി നോമിനേറ്റ് ചെയ്തവരുടെ പേര് സഭാ വക്താവ് ഫാ ഡോ. ജോൺസ് എബ്രഹാം കോനാട്ട് വായിച്ചു.

കാതോലിക്കാ മംഗള ഗാനം, ദേശീയ ഗാനം, ആശിർവാദം എന്നിവയോടെ യോഗ നടപടികൾ അവസാനിച്ചു.

മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസ്സോസ്സിയേഷൻ
MALANKARA SYRIAN CHRISTIAN ASSOCIATION | THOMA MAR DIONYSIUS NAGAR, (MOUNT TABORE DAYARA) PATHANAPURAM

ദേവലോകം അരമനയിൽ മലങ്കരയെ നയിച്ച ഭാഗ്യസ്മരണാർഹരായ പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ കബറിങ്കൽ അനുഗ്രഹത്തിനായി ഫാ. ഡോ. തോമസ് വർഗ്ഗീസ് അമയിലും റോണി വർഗ്ഗീസ് ഏബ്രഹാമും.

പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവായും മുഖ്യ വരണാധികാരിയും ഉപ വരണാധികാരികളും ഹെൽപ്പ് ഡെസ്ക്ക് പ്രവർത്തകരും.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ വൈദിക ട്രസ്റ്റിയായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഫാ. ഡോ.േ തോമസ് വർഗീസ് അമയിലും അൽമായ ട്രസ്റ്റിയായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട റോണി വർഗീസ് എബ്രഹാമും പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവായിൽ നിന്നും കൽപന ഏറ്റുവാങ്ങിയപ്പോൾ.

പരിശുദ്ധ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് 2022 ഓഗസ്റ്റ്

ഓർത്തഡോക്സ് സഭ മാനേജിങ് കമ്മിറ്റിയിലേക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ

പത്തനംതിട്ട: മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ മാനേജിങ് കമ്മിറ്റിയിലേക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട 141 പേർ (തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ ഭദ്രാസനം, പേര് എന്ന ക്രമത്തിൽ):

തിരുവനന്തപുരം: ഫാ. കോശി അലക്സാണ്ടർ ആഷ്ബി, ഫാ.ജോൺ വർഗീസ്, ഐ.സി.ചെറിയാൻ, സൈമൺ അലക്സ്, സാമുവൽ തോമസ്. **കൊല്ലം:** ഫാ. ഐപ്പ് നൈനാൻ, ഫാ. മാത്യു ഏബ്രഹാം, ജോൺസൺ കല്ലട, സജു വർഗീസ്, ജോൺസി ഡാനിയൽ, റോബിൻ പി.അലക്സ്. **കൊട്ടാരക്കര–പുനലൂർ:** ഫാ.ജോസഫ് മാത്യു, ഫാ. ജി.കോശി, ജോസ് ജെ.ജോർജ്, ജേക്കബ് ഡാനിയൽ പ്ലാശേരി, ഇ.ടി.സി. അനിൽ.

അടൂർ–കടമ്പനാട്: ഫാ. ഫിലിപ്പോസ് ഡാനിയൽ, ഫാ. പോൾ വർഗീസ്, എ. കുഞ്ഞുമോൻ, ജോൺസൺ കെ.സഖറിയ, റോബിൻ ബേബി, ജോസ് വർഗീസ് കളീക്കൽ. **തുമ്പമൺ:** ഫാ. ജിജി സാമുവൽ, ഫാ. ബിജു മാത്യു, അനിൽ കെ.ടൈറ്റസ്, അനിൽ പി.വർഗീസ്, ജോജി തോമസ്, നിധിൻ മണക്കാട്ടുമണ്ണിൽ.

നിലയ്ക്കൽ: ഫാ. ഏബ്രഹാം സാമുവൽ, മാത്യൂസ് മാടത്തേത്ത്, അനിൽ വർഗീസ്, കെ.എ. ഏബ്രഹാം. **മാവേലിക്കര:** ഫാ. പ്രവീൺ ജോൺ മാത്യൂസ്, ഫാ. ജോസഫ് സാമുവൽ, കെ.സി.ഡാനിയൽ, സൈമൺ കെ.വർഗീസ്, ജോജി ജോർജ്, ബിജു കെ. വർഗീസ്.

ചെങ്ങന്നൂർ: ഫാ. ജോൺ പി.ഉമ്മൻ, ഫാ. തോമസ് പി.നൈനാൻ, രാജൻ മത്തായി, ജേക്കബ് ഉമ്മൻ, ജി.ഏബ്രഹാം, സതീഷ് ജെ. മാണിക്കശേരി. **നിരണം:** ഫാ. ചെറിയാൻ പി.വർഗീസ്, ഫാ. ജിജി വർഗീസ്, മനോജ് മാത്യു, സജി മാമ്പ്രക്കുഴി, മത്തായി ടി.വർഗീസ്, ജോജി പി.തോമസ്

കോട്ടയം: ഫാ. കുര്യൻ ഉതുപ്പ്, ഫാ. മാത്യു വർഗീസ്, ഡോ. തോമസ് കുരുവിള, ഷിനു പറപ്പോട്ട്, എൻ.എ.അനിൽമോൻ, ഷെറി എം.പാറേട്ട്. **കോട്ടയം സെൻട്രൽ:** ഫാ. മോഹൻ ജോസഫ്, ടോം കോര, പി. എം. തോമസ്.

ഇടുക്കി: ഫാ. കുര്യാക്കോസ് വർഗീസ്, ജെം കോരസൺ, സാജൻ ജോർജ്, ജോർജ് ജേക്കബ്. **കണ്ടനാട് ഈസ്റ്റ്:** ഫാ. കെ.വി.ഏലിയാസ്, ഫാ. പി.യു.എബി, സി.പി.ജോൺസൺ, ടി.ടി.ജോയ്, സി.ഇ.ഗീവർഗീസ്.

കണ്ടനാട് വെസ്റ്റ്: ഫാ. ജോസഫ് മലയിൽ, ഫാ. ഡോ. തോമസ് ചകിരിയിൽ, കെ.ഐ.പൗലോസ്, കെ.ജെ.ജോമോൻ, ഗീവീസ് മാർക്കോസ്. **അങ്കമാലി:** ഫാ. ബോബി വർഗീസ്, ഫാ. ലാലു തോമസ്, അലക്സ് എം.കുര്യാക്കോസ്, പി.വി.ബഹനാൻ, ഡോ. ചിക്കു ഏബ്രഹാം

കൊച്ചി: ഫാ. കെ. വൈ. ചാക്കോ, ഫാ. സൈമൺ ജോസഫ്, എബിൻ മത്തായി പൊന്നോടത്ത്, കെ.പി.ഔസേപ്പ്, മാത്യു ഉമ്മൻ, **തൃശൂർ:** ഫാ.ലിജു ജോൺ, എം.പി.രാജൻ, പി.ജോൺ തോമസ്. **കുന്നംകുളം:** ഫാ. പീറ്റർ കക്കാശേരി, ഫാ. മാത്യൂസ് കെ.ബർസൗമ, പി.എം.ജയിംസ്, മത്തായി നെടിയാനിക്കുഴി, പി.കെ.പ്രജോദ്. **മലബാർ:** ഫാ. ഗീവർഗീസ് ജോർജ്, ഫാ. മാത്യൂസ് വട്ടിയാനിക്കൽ, ഡോ. ചാക്കോ ടി.ഏബ്രഹാം, സണ്ണി മത്തായി, വി.കെ.ബിജു. **ബത്തേരി:** ഫാ. ജോസഫ് പി.വർഗീസ്, സി.ഇ.ഫിലിപ്, ഡോ. ടി.വി.സക്കറിയ, ബിജു സ്കറിയ. **ബ്രഹ്മവാർ:** ഫാ.ജോസഫ് വർഗീസ്, ജോൺസൺ കാട്ടൂർ, മോസസ് ലെവിസ്, കെ.എസ്.രാജു. **ചെന്നൈ:** ഫാ. എം.പി.ജേക്കബ്, ജോൺ പുന്നൂസ്, ജേക്കബ് തരകൻ വടക്കേടത്ത്, ഡി. മാത്യൂസ്.

ബെംഗളൂരു: ഫാ. ജയിംസ് കുറ്റിക്കണ്ടം, ബേബി തങ്കച്ചൻ, തോമസ് എ.തരകൻ, തോമസ് ജോൺ. **കൊൽക്കത്ത:** ഫാ. ഷാജി എം. ബേബി, പോൾ വർഗീസ്, തോമസ് കുരുവിള, കെ.ടി.കുര്യാക്കോസ്. **അഹമ്മദാബാദ്:** ഫിലിപ്പോസ് റമ്പാൻ, സജി ഏബ്രഹാം, ഏബ്രഹാം മാത്യു, സുനിൽ തോമസ്.

മുംബൈ: ഫാ. ജേക്കബ് കോശി, ഫാ. ജേക്കബ് തോമസ്, ബിജു സാമുവൽ, അലക്സ് വർഗീസ്, വർഗീസ് ഡാനിയൽ, എം.സി.സണ്ണി. **ഡൽഹി:** ഫാ. തോമസ് ജോൺ മാവേലിൽ, ജിജി കെ.നൈനാൻ, അലക്സാണ്ടർ ഡാനിയൽ, ഷെറിൻ മാത്യു വർഗീസ്, കോശി ജേക്കബ്. **നോർത്ത് ഈസ്റ്റ് അമേരിക്ക:** ഫാ. ബ്ലെസൻ വർഗീസ്, ഷാജി കെ.വർഗീസ്, കൊപ്പാറ ബിനു സാമുവൽ. **സൗത്ത് വെസ്റ്റ് അമേരിക്ക:** ഫാ. ഫിലിപ് ഏബ്രഹാം, നൈനാൻ മാത്യൂസ്, ഫിലിപ് മാത്യു. **യുകെ–യൂറോപ്പ്–ആഫ്രിക്ക:** ഫാ. ജോർജ് തങ്കച്ചൻ, സോജി ടി.മാത്യു, ഡോ. സെൻ കല്ലുംപുറം

പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ നാമനിർദേശം ചെയ്തവർ: ഫാ. ഷാജി മാത്യു, ഫാ. ഡോ. വർഗീസ് വർഗീസ്, ഫാ. ഡോ. റെജി മാത്യു, ഫാ.ജോബ് ഡേവിസ്, ഫാ. ജോസഫ് മാത്യു, ഫാ. നൈനാൻ വി.ജോർജ്, ഫാ. കുര്യാക്കോസ് വർഗീസ്, ഫാ. സി.പി.അലക്സാണ്ടർ, ഫാ.എൻ.ഐ.ജോൺ, ഫാ. എം.സി.പൗലോസ്, ഫാ.ഡോ. എം.ഒ.ജോൺ, ഉമ്മൻ ജോർജ്, ബിജു ഉമ്മൻ, ജോസഫ് ജോൺ, എ.കെ.ജോസഫ്, സോബിച്ചൻ കങ്ങഴ, ജിജു പി.വർഗീസ്, ജോൺസൺ ജി. ഉമ്മൻ, ജേക്കബ് മാത്യു, ജോൺ മത്തായി, കെ.വി.തോമസ്, ഗീവർഗീസ് യോഹന്നാൻ, വർക്കി ജോൺ, അജു ജോർജ്, ഇലഞ്ഞിക്കൽ കോശി മാത്യു, കെ.വി.മാത്യു, വി.കെ.വർഗീസ്, ഡി.കെ.ജോൺ, കൊച്ചുമോൻ മാടപ്പറമ്പിൽ, പി.ടി.ഏലിയാസ്, കെ. വി. തോമസ്, കെ. വി. ജേക്കബ്, സജി പി. മാത്യു.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ

MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

Church Teachers

Dr Paulos Mar Gregorios: A Versatile Leader and Ecumenist

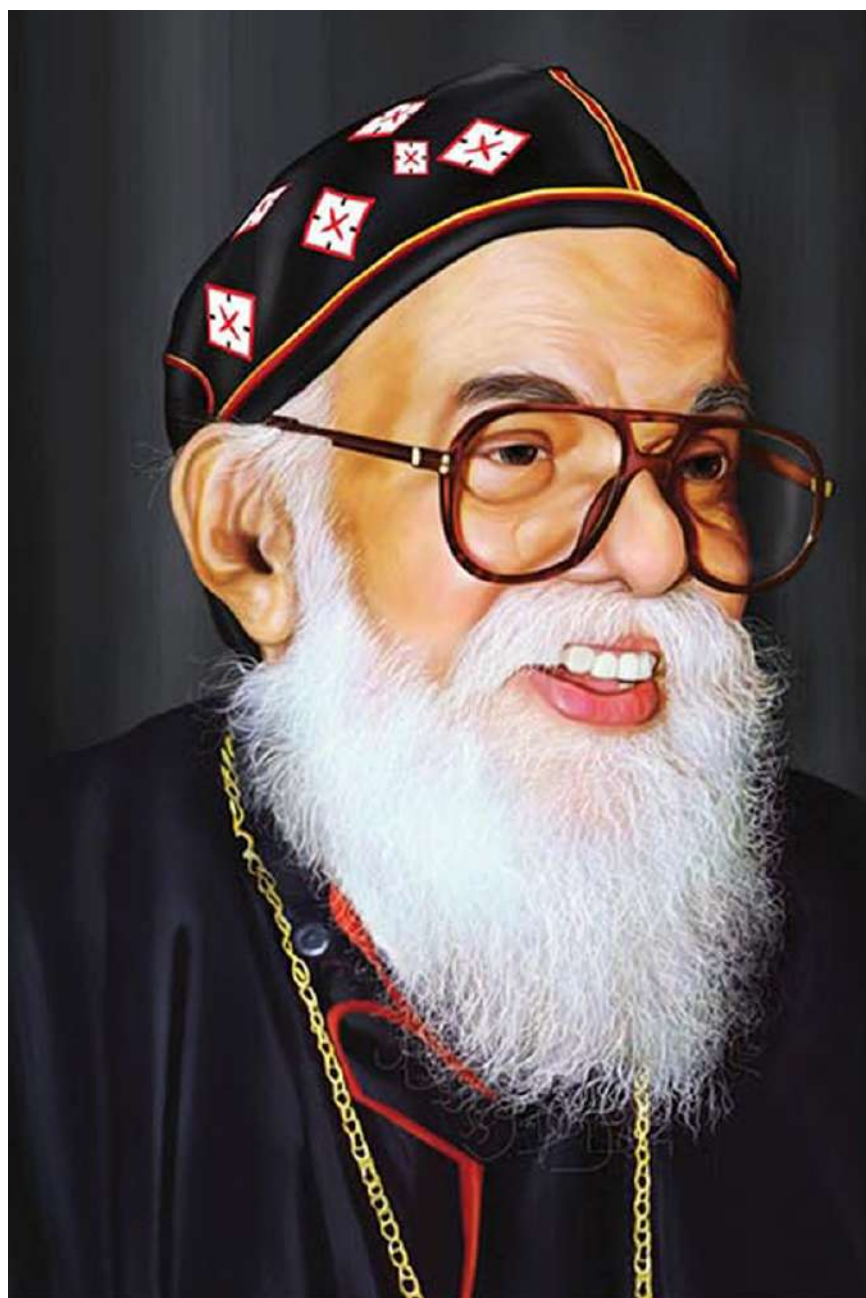
Fr Dr K M George

Metropolitan Paulos Mar Gregorios (formerly Paul Verghese) was born in a traditional Orthodox Christian family on 9 August 1922 in Tripunithura, Kerala, India. Although a vey brilliant student at school he could not afford to go to college because his father, a school teacher, had only modest means to support the family. Paul's beloved mother succumbed to serious mental illness when he was 13, and the teenager who was very devoted to the mother had to pass through a traumatic experience. He completed his high school and turned to freelance journalism, contributing articles and reports to various newspapers in the then kingdoms of Kochi and Malabar. Later he joined the Indian Post and Telegraph Department in 1942.By sheer chance he was offered a teacher's position in Ethiopia in 1947. He came to the attention of Emperor Haile Selassie I of Ethiopia, because of the proficiency he acquired in a short time in the Amharic language. The relationship that developed between them led young Paul to important appointments at various educational institutions in Ethiopia. Later he went to the United States for higher studies, and completed undergraduate studies in Goshen College. In 1954, he returned to India with a Master's degree in theology, and worked as the associate director of the Fellowship House in Aluva and as visiting lecturer at the Union Christian College, Aluva. He also served as the General Secretary of the Orthodox Students Christian Movement. During the visit of the emperor Hailie Selassie to India, in 1956, Paul Verghese was persuaded by the emperor to return to Ethiopia. There he assumed a prestigious position as the Emperor's personal aide and advisor. After 3 years he left his imperial assignment and pursued higher studies in Princeton and Yale. In 1959, he returned to India and was ordained priest. While doing his doctoral studies in Oxford he was invited to conduct five Bible studies at the New Delhi Assembly of the WCC in 1961and later to join the staff of the WCC in Geneva as its Associate General Secretary. In 1967 he left Geneva, returned to India and became the Principal of the Orthodox Theological Seminary at Kottayam, Kerala. In 1975 Fr. Paul Varghese was consecrated bishop with the name Paulos Mar Gregorios, and was assigned the newly formed diocese of Delhi of the Malankara Orthodox Syrian Church, a position he held until his death in November, 1996.

This article deals with only a few aspects of the "ecumenical" involvement of Mar Gregorios, a stunningly multi-faceted personality.

Bible Study and the Ecumenical Movement:

The stage for the formal entry of Metropolitan Paulos Mar Gregorios (formerly Paul Verghese) into the ecumenical movement was the New Delhi Assembly of the World Council of Churches in 1961. He was then a 39-year old newly ordained priest of the Malankara Orthodox Syrian Church in India, a founding member church of the Council. A doctoral research student at Oxford, Paul Verghese was invited to be one of the Bible study leaders in the Assembly together with Martin Niemoeller from Germany and Paul Minear from Yale University. His five Bible studies in one section

Birth Centenary 09 August 2022

of the assembly became legendary. It is said that with every passing day his audience swelled as many people left their previously assigned places of Bible study in the two other sections. Canterbury Archbishop Michael Ramsay attended all the Bible studies by Paul Verghese, and they became life-long friends since then.[1]

In fact, one of the major contributions of Paul Verghese to the ecumenical movement, particularly in the gatherings of the WCC, was precisely the

Bible studies he conducted. He continued to be one of the most distinguished Bible study leaders until his practical withdrawal from the active service of the WCC in the Canberra assembly in 1991. In fact, he was always passionate about the study of the Bible long before he had received any formal theological training. While a teacher in Ethiopia in the 1940s he used to conduct regular Bible studies for his Ethiopian students.[2] He gratefully traced the source of his passion for Bible learning to the training he received as a young boy in the Orthodox spiritual and liturgical tradition in his home parish in Kerala. His approach and his interpretation of the Scripture always exuded a discreet patristic- liturgical flavour coupled with his prodigious intelligence and insight into the contemporary reality of the world. This is probably what set his Bible studies apart from the regular staple people usually received in ecumenical and confessional church circles in the form of sermons and homilies. Once he had his formal theological education he would use the original languages of the Bible -Greek and Hebrew- for his exegetical Bible studies. On special occasions he would make his own translation for the Bible passage from the original languages. The dimensions of meaning of the text and the freshness of insights he brings to the listener have always been incomparable. In his incomplete autobiography he remembers how as a rather new theology graduate from the United States he was tested by the saintly Catholicos Baselios Geevarghese II, head of the Malankara Orthodox Church, on his knowledge of Bible and the Orthodox tradition. It was rumoured that a layman called Paul Verghese was teaching American Protestant views to Indian Orthodox students. He was summoned by the Catholicos, reputed for his spiritual insights into Scripture and Liturgy. Paul had to undergo an unusually long interview. He was asked some 64 questions on the Bible and he answered 62 to the great satisfaction of the Catholicos. Paul Verghese was given laudable approbation and permission to teach in the Church.[3]

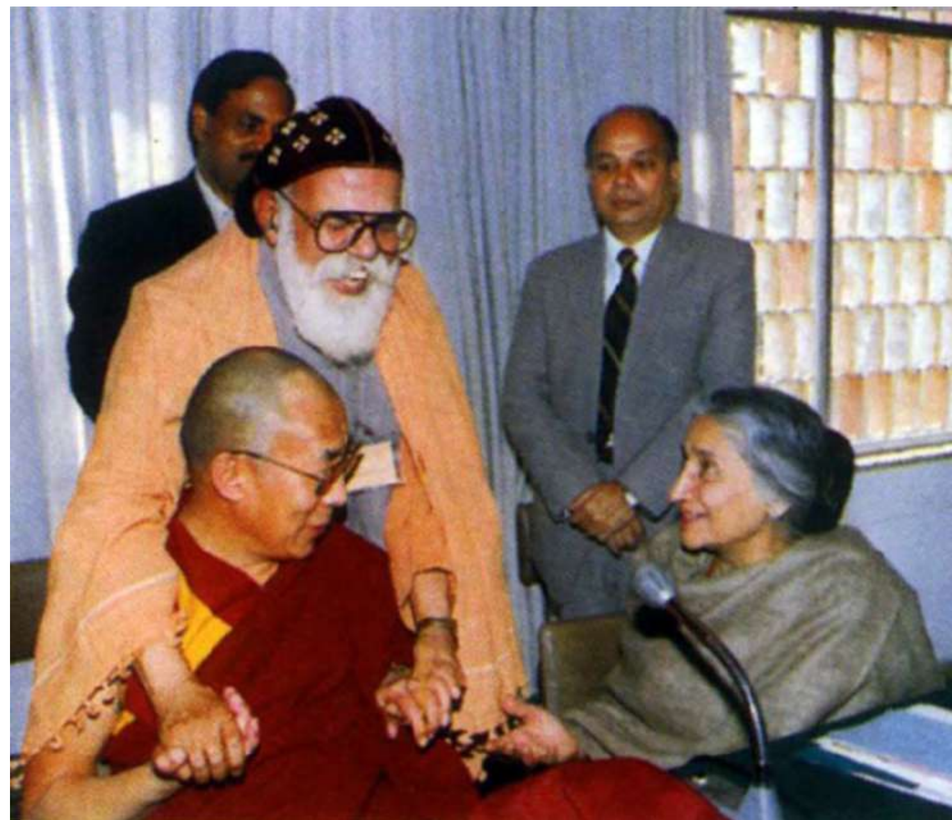
Early Search for Unity:

Most of the Eastern and Oriental Orthodox Churches became members of the World Council at the New Delhi assembly. Prior to the assembly Paul Verghese together with Father K. Philipose, Central Committee delegate from the Malankara Orthodox Church, wrote to the delegates from these churches regarding the possibility of an informal meeting of Eastern and Oriental Orthodox Church delegates to discuss the old Christological issues which divided them at the Council of Chalcedon in A.D. 451 and explore the possibilities of restoring communion.[4] This was one of the first initiatives which later culminated in the informal series of theological conversations between the two families of Orthodox churches . The Churches in both families accepted the findings and agreed statements of the informal conversations between 1964 and 1971 , and they set up an official joint commission to facilitate the path to unity and eucharistic communion.[5]

Some of the Eastern and Oriental Orthodox delegates to the New Delhi Assembly visited Kerala for the first time on the invitation of the Malankara Orthodox Church to discover the ancient Church of India that remained faithful to the apostolic tradition of St Thomas the apostle of Christ down the centuries. On their meeting with the Catholicos the delegates requested that Father Paul Verghese be permitted to join the staff of the World Council of Churches in Geneva.[6] He had already been invited by the General Secretary to assume an important position on the staff. The Catholicos gave him permission, and Paul Verghese became the Associate General Secretary in charge of the Division of Ecumenical Action, the first Orthodox and the first Asian-African to hold such a top position in the WCC.

On the Staff of the WCC:

From the very beginning of his work as a staff person he was both

devoted and critical to the WCC with regard to its self-understanding and policy orientation. He repeatedly affirmed his conviction that the ecumenical movement was nothing new but that it was born with the Pentecost, and was as old as the gospel itself since the commission to the apostles to be witnesses of Jesus Christ to the end of the Earth was integral to the gospel of Christ. [77]

He held that the WCC was only one of the many instruments, perhaps a privileged one, useful to foster the unity of the Body of Christ. He was an ecumenical visionary and his vision transcended the frame of a bureaucratic organisation created and sustained mainly by the white Western Protestant churches. He was very sensitive to the fact that "the two third world" (Gregorios detested the expression 'third world') was only nominally represented on the Council at the time he joined it. Mar Gregorios was, however, very positive in affirming the fundamental significance of the ecumenical movement. "I want to argue first that Christians cannot question the ecumenical movement itself without putting the fundamentals of their own faith in question" [8]

As early as 1983 as part of his reflections on the Vancouver assembly he made "some bold proposals" for the proper orientation of the ecumenical movement which should include, according to him, "the four fundamental families of Christendom", namely, the mainline churches of the Reformation, the Evangelicals in their associations and sects, the Roman Catholic Church and the Eastern/Oriental Orthodox.[9] He proposed the creation of a body which he called "the Communion of the Churches of Reformation" as a means to forge a more genuine ecumenical relationship with the other great streams of Christianity.[10] In his overwhelming concern to transform the WCC into an authentic instrument of genuine ecumenism he always raised the question, "Can the WCC continue under a predominantly Western Protestant leadership and still remain the privileged instrument of the ecumenical movement?".[11] The WCC today has certainly made a great leap towards the vision of embracing people of all colours and confessional beliefs, including the Pentecostal/Evangelical stream..

Mar Gregorios even had a blueprint for the style of life and work of the staff in Geneva. For example he visualised the staff members living as one

community in a mode of sharing and participation in the life of families rather than as individuals working in a bureaucratic setup just like in any business office. He would also recommend regular, intensified Bible studies for the staff. The study of the Bible was not to tear up the Body of Christ using divisive assumptions and prejudices but to build it up while the best academic scholarship could be used.[12] This, he hoped, would make the witness of the WCC more authentic. He was concerned that with the passing of the first-generation pioneers who were passionate ecumenists, the great cause of ecumenism should not be compromised by any routine bureaucracy.

Church, Society and the Ecumenical Calling:

As moderator of the WCC subunit on Church and Society Gregorios made a lasting contribution to the ecumenical movement. His versatile mind and his broad intellectual-spiritual interests singularly equipped him for a highly competent dialogue with science, technology, socio-economic and political structures, and with the secular society at large. He provoked a new debate regarding the ethical-philosophical dimensions of scientific research and the calling of theology and theologians to engage the secular world in a close-knit and creative conversation. His outstanding ability to comprehend the broad strokes and the orientation of research and debates in any discipline made him a confident interlocutor between the world of faith and the complex world of science and technology, philosophy and ideologies like Marxism. He was convinced that "the world-ward orientation of the church is just as important as the God-ward orientation"[13]. Mar Gregorios preferred the term, 'church and humanity' rather than church and society because he felt that the broader dimensions of humanity were not always captured by the word 'society', a human social construct.

The world conference on *Faith, Science and the Future* held at the Massachusetts Institute of technology in August 1979 involving some top scientists, philosophers theologians and social scientists together with the delegated representatives of churches, brought together some thousand persons.[14] One may hardly find anything comparable to this event in the history of the World Council of Churches in terms of the quality and breadth of a breakthrough dialogue between theology and sciences, between church and the secular society. Mar Gregorios moderated the whole conference while he also presented a keynote address on science and faith, and delivered a brilliant homily to conclude the conference. Dr Paul Abrecht, Director of Church and Society sub unit, chief organiser of the MIT conference and long time colleague and friend of Mar Gregorios said:[15]. "In 1976 by action of the central committee, Gregorios was made moderator of the working committee on Church and Society and thus leader of the preparations for the world conference on "Faith, Science and Future", convened at the Massachusetts Institute of Technology in 1979. With more than 400 official participants and an additional 500 press and invited guests, this was undoubtedly one of the most significant WCC sponsored encounters of the 1970's, and the metropolitan responded to the challenge brilliantly: as chairman of the conference he captivated the assembled scientists and technologists and the M.I.T community by his understanding of the social ethical problems in their disciplines. undoubtedly it was one of his greatest contributions to the life and work of the WCC and to the witness of the ecumenical movement in the contemporary world".

Mar Gregorios challenged both theologians and scientists to re-examine their conventional paradigms in the light of newly evolved perceptions in both religion and science. It called on theologians to awaken "to the fact that space, time and causality are themselves doubtful constructs of our human consciousness and that we cannot creditably discharge our task by providing theologies which explain the universe and man as sequentially 'caused' by a creator who is temporally prior to the universe and spatially distinct from it".[16]

Similarly he challenged the scientist to see if "our present paradigms is too fragmentary and incoherent - clusters of theories in various disciplines without any single coordinating scheme for a holistic approach to reality".[17] Gregorios envisioned a new scientific paradigm which would provide at least four things: a) provide a framework for coordinating the central theoretical insights of various scientific disciplines , b) provide a meaningful pattern in which perceptions such as religious, mystical, paranormal and other non-ordinary phenomena can also be incorporated and not arbitrarily ruled out simply because they do not fit into present theory, c) provide some indication of ways of transcending the paradoxes in current theory, d) provide for the emerging fact that man and universe are inextricably interrelated and that the subject-object, knower-known dichotomy is ultimately untenable.[18]

Gregorios does not simply bypass conceptual knowledge in favour of any non-conceptual perception. He pleads for a passage through the problems of science and its paradoxes, through "taught ignorance" (*docta ignorantia*) that goes beyond conceptual knowledge in a silent adoration. Science and faith through respectful collaboration and self-criticism can work for a new perception of truth for humanity.

Peace, Disarmament and Social Justice:

Mar Gregorios dedicated a major part of his time, energy and talents to the cause of Nuclear disarmament and peace with justice in the international arena. In association with the World Peace Council he moderated several roundtable discussions held in Moscow during the Cold War period.[19] His understanding of ecumenism was so broad-based that he always placed the unity of humankind and the emergence of an international community rooted in peace and justice as a real target of a genuine ecumenism. He often challenged the assumptions of the ecumenical movement to the embarrassment and provocation of some leaders who couldn't see the issue of unity beyond a certain denominational get together and the fostering of missionary work abroad.

Mar Gregorios moved with great ease and confidence in the two worlds separated by the Iron Curtain. Well respected in the countries of Eastern Europe for his critical candour and his bold vision of a new humanity, he was equally opposed to the capitalist market economy and to totalitarian regimes that oppressed people. He openly declared his allegiance and commitment to a Socialist order of society where human freedom, dignity,

justice and peace are afoot. The discreet archetype that inspired his vision of socialism was the kingdom of God as taught by Jesus Christ.

Inter-Faith Dimension of Ecumenism:

It was after he left the Council staff position in 1967 and returned to India that he began to take serious interest in the study of other religions and interfaith dialogue. Over the years he deepened his understanding of the Indian tradition of the Advaita Vedanta in the Hindu heritage as well as the Buddhist and Jane philosophical-spiritual traditions. He got involved in regular philosophical forums and became the President of the Indian philosophical Congress.[20] In New Delhi, as bishop of the Malankara Orthodox Church, he found a very congenial climate for deeper spiritual and intellectual exchanges with leaders like the Dalai Lama, Karan Singh, Baba Virsa Singh and others.[21] He was sought after by professors and students of Social Sciences from Delhi University and Jawaharlal Nehru University.

It was a rare privilege for an Indian Christian bishop to address the 100th anniversary of the World Parliament of Religions in Chicago in 1993 where, hundred years before, the great Indian sage Vivekananda made a historic speech and captivated the Western audience[22]. In his own residence in Delhi the bishop envisaged a *Sarva Dharma Nilaya*, house for all religions and a *Niti Shanthi Kendra*, centre for justice and peace. They reflected the abiding concern of Bishop Gregorios and his view of an the inclusive ecumenism which he always dreamt of while working in Geneva and struggling with an array of international issues. He was able to enrich the dialogue between Christian faith and Asian religions with a philosophical and Eastern Christian patristic dimension in a unique way. He thought that Christian theology itself would gain much if some of the Christian theological issues were accosted from the perspective of ancient Asian religions. The gospel of John, for example, could be read in a new and deeper way, if we properly understand the idea of enlightenment central to the Buddhist tradition.

Despite his Western education and long years of dealing with the international community Mar Gregorios always remained an Indian to the core. He once said that he could have become a Mennonite in Goshen or a Presbyterian in Princeton, but he chose to remain faithful to his origin and identity as Indian and Orthodox Christian. This is probably the source of a lot of conflicts he faced in his relationship with self-assuming western educated Indians as well as some western intellectuals. It is remarkable, however, that in his relationship with great sages and committed scholars in any religion he showed an unusual humility and openness to learn from and dialogue with them. While Mar Gregorios was considered at times as an arrogant intellectual by some of his critics, his relationship with saintly people, with true seekers of knowledge and with little children revealed a totally different dimension of his personality that was extremely humble, and willing to be challenged spiritually and intellectually . In his personal dialogue with members of other religions he genuinely experienced great spiritual delight without any inhibitions, any hidden or ulterior motives of converting the other or overwhelming the dialogue partner with an air of superiority. He always thought this experience of delight was the fruit and reward of a genuine dialogue.

Education and Ecumenism:

While Mar Gregorios was on the staff of the WCC he initiated the new department of education as he strongly believed that education was key to the shaping of a solid ecumenical vision[23]. He led and important delegation of the Council to UNESCO where the distinguished Indian educator Malcolm Adiseshaiah was heading the department. On his return to India from

Geneva he was appointed as the Principal of the Orthodox Theological Seminary at Kottayam where he started some important initiatives for the theological education of lay men and women in addition to the regular theological education of the candidates for priesthood. He conceived a broad curriculum for the religious education of the Oriental Orthodox churches, got it approved at the historic meeting of the Heads of Oriental Orthodox Churches in Addis Ababa in 1965 as hosted by Emperor Haile Selassie. He believed that through a common curriculum of education the unity of these ancient Oriental Churches of one faith and one eucharistic communion could be made alive. An office was set up in India for this purpose, and a team of educators drawn from the Oriental Orthodox Churches produced some common textbooks for instruction in Sunday Schools of these churches. However, political and ecclesiastical conflicts prevented the full flowering of the project to the disappointment of Mar Gregorios.

In India he played a key role in the formation of All India Association for Christian Higher Education (AIACHE) in the 1970s which still continues as an important educational facilitator, and coordinates Christian university colleges in India for a value-based and excellence-aiming higher education.

Orthodox Unity as Ecumenical Expression:

One of the major breakthroughs in the modern ecumenical movement was the starting of an intense and successful theological dialogue, first at the informal level and then taken up officially, between the family of Eastern Orthodox Churches in communion with the Patriarchate of Constantinople on the one hand and the family of ancient Oriental Orthodox Churches of Egypt (Coptic), Syria, Armenia, Ethiopia and India (Malankara) on the other. Fr Paul Verghese, Associate General Secretary of the WCC and Nikos Nissiotis, Greek Orthodox lay theologian, then Associate Director of the Bossey Ecumenical Institute, fruitfully collaborated under the auspices of the Faith and Order department to hold a first unofficial meeting of theologians from both families in Aarhus, Denmark in 1964. The Aarhus consultation was followed up in three successive meetings in Bristol, Geneva and Addis Ababa. They were to re-examine the Christological positions of both families which broke communion ever since the Council of Chalcedon in 451. The conclusion of the unofficial conversations was that the two families had in fact maintained the same apostolic faith and spiritual-liturgical ethos of the undivided Church though in the Christological formulation in the fifth century some terminological disagreements coupled with political and cultural factors in the Byzantine imperial context created the unfortunate division. The unofficial consultations could reach agreed statements on those issues which divided the two families 1500 years ago. The findings were

submitted to the churches on both sides, and the churches formally took up the dialogue by creating an official joint commission to follow up the theological agreements into canonical and pastoral actions to restore eucharistic communion. From the Oriental Orthodox side Fr Paul Verghese and Fr V C Samuel, his colleague in the Malankara Orthodox Church in India and an expert on early Chalcedonian Christological debate, played a decisive role. Mar Gregorios was passionate about the possibility of reunion of these ancient Church families as a witness of Orthodoxy to the ecumenical movement. He truly believed that a sincere desire for full unity along with compassionate, mutually respecting and informed dialogue could overcome long centuries of conflict and alienation in the life of Christian churches. The formation of the Church of South India in 1947 was greatly celebrated as an expression of the ecumenical spirit on the Protestant side. In fact, the coming together of the Eastern and Oriental Orthodox churches, though not consummated yet in eucharistic communion, is something to be celebrated as Orthodoxy's sincere witness to the unity of the Body of Christ as willed by Jesus Christ. Although communion is not formally restored, the principle of economy is exercised in some metropolitan centres as well as in some countries in the Middle East where eucharistic communion is practised, for example, between the two families of the Orthodox Churches in the Patriarchate of Antioch.

In the World Council of Churches the two Orthodox families always stand together in all theological and policy matters. The enormous personal contributions Mar Gregorios made, and the passion and sincerity he demonstrated in order to bring about this historic change are not all recorded, but known to his close associates.

The many critical comments Mar Gregorios made in the early days of his association with the ecumenical movement and the WCC with regard to the marginalisation of the Orthodox constituency and the domination of Western Protestant agenda, however, bore fruit much later, for example, in such initiatives as the creation of the Special Commission for the Participation of the Orthodox in the World Council of Churches and the Permanent Committee now afoot to watch over the just participation of all churches in the Council.

Roman Catholic Church and Ecumenism:

Mar Gregorios had a special interest in the life and tradition of the Roman Catholic Church. He had genuine respect for the spirituality of various monastic orders in the Catholic Church and for the bold position taken by the Roman Catholic Church with regard to moral-ethical issues in a fast changing, secularised West. Though he was staunchly critical of some of the theological positions of the Roman Church like those on primacy and authority and the uncharitable proselytism perpetrated by Uniate (Oriental Catholic) churches against the Orthodox churches etc. Mar Gregorios always stood in favour of the participation of the Roman Catholic Church in the life of the WCC, and he believed that the Protestant tradition, in spite of its many great contributions, had rejected some of the fundamental doctrinal positions held by the undivided Church. This position of Mar Gregorios had often provoked his colleagues from the Reformation tradition, but he held on to it as an important point at issue in the process of the reunion of churches, and not simply out of any prejudiced and parochial opposition to the Reformation tradition which he respected in many other ways.

Mar Gregorios was a delegated observer at the Second Vatican Council. His theological inputs were seriously considered by the Council theologians particularly on questions of authority and collegiality. Together with his Orthodox colleagues he took a proactive position to bring the best Orthodox insights into the Council discussion and decrees. He always considered

Pope John XXIII as a truly Spirit-inspired and saintly personality.

Mar Gregorios's vast experience with the Roman Catholic Church, its spiritual- monastic tradition and its theological position were brought to bear on the historic *Pro Oriente* Consultations between the Roman Catholic Church and the Oriental Orthodox Churches initiated by Cardinal Archbishop Koenig of Vienna. Some of the best theologians from the Oriental Orthodox Churches sat with distinguished Roman Catholic theologians to sort out a rather broad spectrum of theological, doctrinal and canonical matters that divided the Western and Oriental churches. From the Indian side Mar Gregorios and Father Samuel again played a key role in the formulation of agreed statements.

The legendary speech of Mar Gregorios at the Canberra Assembly in 1991, publicly challenging the key-note speaker Bob Hawke, Prime Minister of Australia, on his face on the issue of justice to the Aboriginal people of Australia, shook the assembly as the audience literally stood up, and applauded him at every sentence. Several Western leaders and part of the WCC leadership were embarrassed at the provocative and splendidly moving way in which Gregorios challenged the Prime Minister though most of the people gathered there - delegates, observers and guests- expressed their full solidarity with the speaker and the cause for which he spoke with such incredible brilliance.

Conclusion:

Paulos Mar Gregorios was not obviously a person who would easily fit into ecclesiastical or ecumenical straitjackets. Endowed with a rare form of holistic intelligence and broad intellectual curiosity of a polymath, with a sincere quest for a new and just order of the world and deep compassion to the least ones, he was always tormented by intellectual puzzles and internal spiritual conflicts. He was impatient with any shallow interpretation of ecumenism as some sort of a social get-together of churches and their simple do-good-ism. Deeply sensitive to any trace of chauvinism on the part of people assuming the leverage of authority, racial or academic superiority he sometimes reacted with bitter irony and sarcasm which created him life-long enemies. On such occasions it was hard for many people to sense the real humility of his heart and his internal wounds

which he frankly shared with some of his close associates. He was most joyous in the company of small children, and always reminded his students the words of Jesus that the guardian angels of those children were beholding the face of God. It seemed that the enormous time he took to play with and teach children was probably some form of self-imposed penitential reparation for his many angry moods with haughty and powerful men.

Mar Gregorios's intellectually sophisticated and out of the ordinary interpretation of ecumenism was not easily digestible to many. His deeply insightful philosophical and theological writings on dialogue with Asian religions, for example, are rarely referred to even by Asian students in their theological dissertations on interfaith dialogue. Probably they are never exposed to them by their own teachers or are unable to grasp the depth and the integral character of his arguments.

In his *Last Will and Testament* Mar Gregorios summarised his 'ecumenical' vision in the following words:

"*Christ's love is for all humankind, not just for Christians. It is for the whole of humanity that he has died, not just for Christians alone. He lives for the human race, and he is the lover and Saviour as well as Lord of the whole race of humankind. How can I then draw any limits to my love and compassion, or deny it to any group of human beings? Even those who regard themselves as my enemies I am not to hate or exclude from Christ's love and compassions. That has been the basis of my approach to all sorts of groups, people of other religions, Communists, Moonies…*

Christ is for me much more than a great teacher of humanity… In him everything holds together, and in him shall the whole creation, purged of all evil, be finally harmonised. This , I believe, and I have no reason to hide my faith, though I do not talk about it all the time. I live by this faith. This is the source-spring of my actions. This is the hope that keeps me from despair and despondency, even when everything looks so bleak and gloomy in God's world"[24]

Footnotes

1. Paulos Mar Gregorios, *Love's Freedom- The Grand Mystery: A Spiritual Autobiography,* Kottayam: MGF, 1997 p. 22.

2. *Ibid*., p. 86f

3. Fr Paul Verghese, "Pandithanum Parishudhanum"(Malayalam) *in HH Geevarghese II Birth Centenary Souvenir*, Kottayam, 1973, pp. 27-29.

4. Joice Thottackad, *Prakashathilekku Oru Theerthayathra* (*A Pilgrimage to Light*- Malayalam), Sophia Books, Kottayam, 1997, p. 237-239.

5. Paulos Gregorios, William H. Lazareth, Nikos A. Nissiotis (eds), *Does Chalcedon Divide or Unite*, WCC Publications, Geneva, 1981, pp. ix-xii.

6. Paulos Mar Gregorios, *Love's Freedom -The Grand Mystery: A Spiritual Autobiography;* Kottayam: MGF, 1997 p. 23.

Joice Thottackad, Prakashathilekku Oru Theerthayathra (A Pilgrimage to the Light), Sophia Books, Kottayam, 1997, p. 247-249.

7. WCC Central Committee held at New York: Minutes, 1963, pp. 20-21.

Joice Thottackad, Prakashathilekku Oru Theerthayathra (A Pilgrimage to the Light), Sophia Books, Kottayam, 1997, p. 255-256.

WCC Central Committee held at Paris on Aug. 7-16, 1962: Minutes, pp. 20-21.

8. Paulos Mar Gregorios, *On Ecumenism*, (ed) Fr. Dr. Jacob Kurian, ISPCK & MGF, Kottayam, 2006, p.134

9. Ibid, p.131

10. Ibid, p.130

11. Ibid

12. Ibid

13. Ibid., p.133 - "Science and Faith: Complementary or Contradictory?"in Roger L. Shinn (ed) *Faith and Science in an Unjust World,* WCC Geneva, 1980, pp. 46-58.

- "Science and Technology within the Story of Redemption" (Bible Study), *Faith and Science in an Unjust World,* Ibid., p. 117.

- "Science, Faith and Our Future", *New Frontiers in Education,* Vol. 9, No. 4, Oct. - Dec. 1979, pp. 1-7.

- "An Eastern Orthodox Perspective of Nature, Man and God", *Anticipation,* No. 25, Jan 1979.

- "Science and Faith: Complementary or Contradictory?" Address delivered at WCC Conference on Faith, Science and the Future, Massachusetts Institute of Technology, Cambridge, U.S.A., July, 12-24, 1979.

14. Paulos Mar Gregorios ,"Why the Churches are Gathering at M.I.T.?", *One World,* No. 42, May, 1979.

- "Report on the Conference on Faith, Science, and the Future", *Anticipation*, No. 28, Dec. 1980, pp. 68-70.

-"Science, Faith and Our Future", *The Star of the East,* Vol. 1, No. 2, April, 1979, pp. 11-20.

15. Paul Abrecht," In Memoriam: Paulos Mar Gregorios", *The Ecumenical Review, Jan 1997, Vol. 49, No. 1, p. 110.*

16. Paulos Mar Gregorios, art.cit., in Roger L. Shinn, op.cit. p. 55

17. Ibid, p.54

18. Ibid, p.54

19. Paulos Mar Gregorios , "The Scientific Temper Debate: Some Reflections and Few Tentative Conclusions", *Bullettin of the Indian Institute of World Culture,* May 1982, pp 26-35.

- "Space-The New Battlefield: These New Trends Should be Stopped." Address delivered at the World Conference: "Religious Workers for Saving the Sacred Gift of Life from Nuclear Catastrophe", Working Presidium and Secretariat, Moscow, Jan. 3-4, 1984.

- "Will the Arms Race Hit Space? Some Deep Anxieties in My Mind." Address delivered at Seminar on *Science for Peace and Development*, Indo-Soviet Cultural Society, Trivandrum, Feb. 5, 1984.

- "Space Without Weapons." Introductory Speech, International Round Table Conference of Religious Workers and Experts on Preventing the Use of Outer Space for Military Purposes, Moscow, April 2-4, 1984.

- "For a Nuclear Weapons Free World for the Survival of Humanity." Address given at the International Forum, Moscow, Feb. 14-16, 1984; *The Journal of the Moscow Patriarchate, No. 5, 1984.*

- "Stop Darkness at Noon : Save Life", Address delivered at International Round Table Conference of Religious Leaders and Experts on 'New Dangers to the Sacred Gift of Life: Our Tasks', Moscow, Feb.11-13, 1985, *The Star of the East,* Vol. 7, No. 1, March, 1985, pp. 8-15.

20. Paulos Mar Gregorios, *Love's Freedom, op.cit., p.25*

- "Poverty of Philosophy and Philosophy of Poverty. The Task of Indian Philosophy Today", Presidential Address by Dr. Paulos Mar Gregorios, General President, at Madurai Kamaraj University, Dec. 27-29, 1990.

21. *Baba Virsa Singh*, "In memory of Father Gregorios", *News from Gobind Sadan*, February 1997.

22. "May the Light Dawn". Address delivered at Global Celebration of The Centenary Year of the Chicago Parliament of World Religions, *Khera*, Vol. XIII, No. II, Jul.-Dec., pp.126-131.

23. Paulos Mar Gregorios, "Education for a New Civilisation in the New Millennium", *Global Learning*, Vol.1, No.1, Jan.-Mar., pp.15-19.

24. Paulos Mar Gregorios - *Love's Freedom,* op.cit., p.196 f.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ
MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

Article

Transfiguration: Hope and Struggle by the Light from the Mountaintop

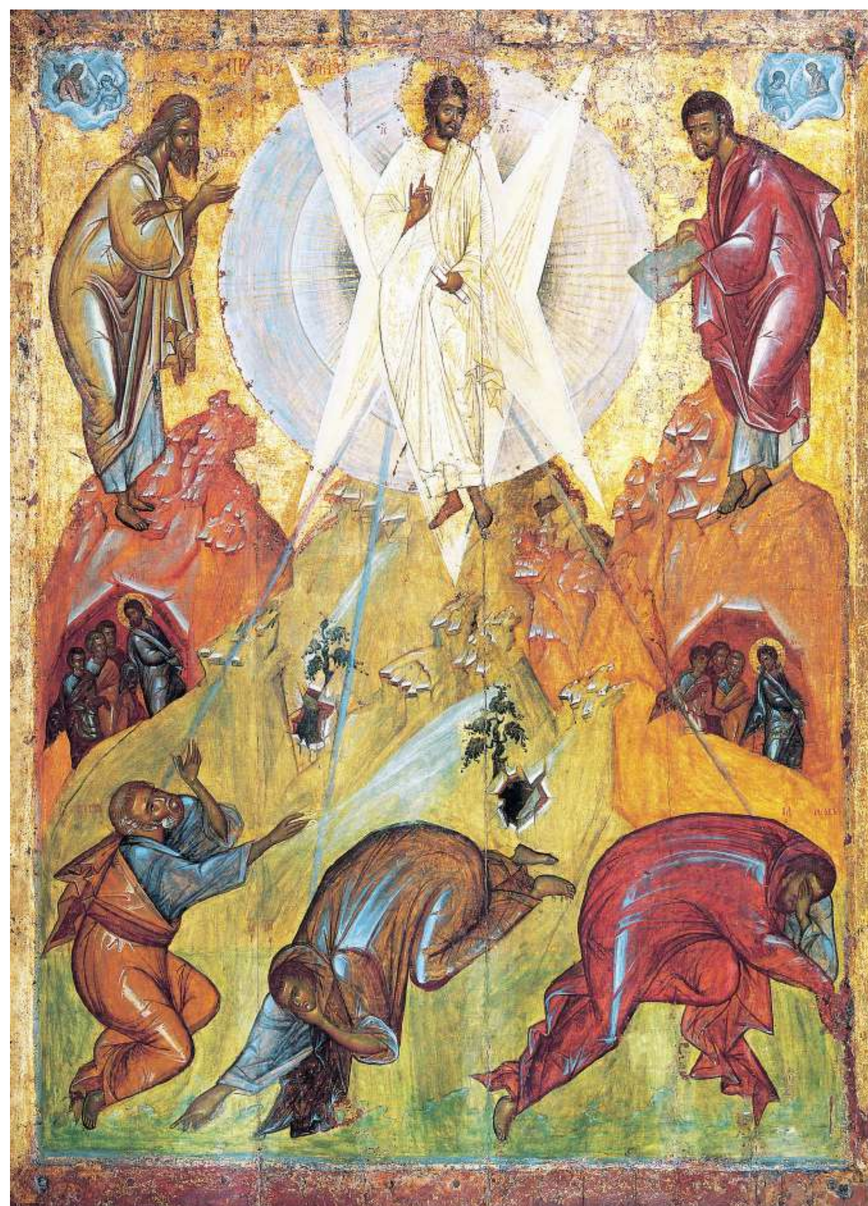
Fr Dr Bijesh Philip

Celebrations of the feasts of our Lord Jesus Christ adorn a prime place in the liturgical tradition of Orthodox churches. A Christian initiated into Christ's body by Holy Baptism, is called to grow stronger in fellowship with Christ in the pilgrimage of our transient life. Most of the feasts concerning Christ and the sacraments help us to enjoy this redemptive remembrance of the Lord. Celebration of the feast of Transfiguration on 6th August, every year, is a unique opportunity to experience the glory of our Lord and Redeemer.

There are four Biblical passages which depict the transfiguration experience of our Lord on the top of the mountain, generally assumed to be Mount Tabor: Mathew 17:1-8; Mark 9:2-13; Luke 9:28-36 and II Peter 1:17,18. Jesus, while praying on the top of the mountain with his three disciples Peter, James and John, was transfigured and the apostles saw him in dazzling light in the company of Prophets Moses and Elijah. A saying of Christ is recorded in the synoptic Gospels, before this narration as, "Assuredly, I say to you, there are some standing here who shall not taste death till they see the Son of Man coming in His Kingdom" (Matthew 16:28). This was fulfilled a week later when the three apostles experienced the divine glory.

According to St. Mathew and St. Mark, Jesus led Peter, James and John to the mountaintop after six days of his saying these words and in St. Luke it is after eight days. Perhaps, St. Mathew and St. Mark were counting the days between the time he spoke these words and the transfiguration event; whereas St. Luke might have included both the days on which Jesus said about His coming in glory and the day on which the actual event of glorification took place. In both the cases, the reference is to one week. At the same time, the reference to the 'eighth day' which comes after the six days (of creation) and Sabbath (seventh) *denotes a vision beyond this physical and historical realm*. What we experience on the mount of transfiguration is a foretaste of the eschatological event or the glorious second advent of our Lord. Moses was able to have a glimpse of the Promised Land, from the mountain of Pisgah, (Deuteronomy 34:1). Likewise, through their experience of transfiguration on the mountaintop, the apostles and the believers, are able to have a glimpse of the glorious end and inheritance we are going to have at the second advent of our Lord.

Transfiguration reveals the glory of Jesus Christ. In the incarnated life, His glory was hidden. Christ was seen as any other human being because of His willful self emptying. Our hope and prayer is that Christ "will come again in His great glory." The whole life of Christ, particularly His glorification on the mount of Transfiguration and His resurrection, manifested His great glory in a glimpse of space and time in a special way. Three apostles, as representatives of the entire humankind were able to experience this. The bright light, in which the Son of God appeared as a sun, was uncreated light proceeding from His divinity. That light was not from sun, moon, or any stars or light from any kind of fire. It was pure Divine uncreated light that exists from eternity.

The Divine voice, the apostles heard from the overshadowing clouds, was from the Heavenly Father: 'This is my beloved Son. Hear Him." The Father was honoring and glorifying Christ. St. Peter describes this unusual experience thus: "*He received from God the Father honor and glory when such a voice came to Him from the Excellent Glory. 'This is my Beloved Son, in whom I am well pleased.' And we heard this voice which came from heaven when we were with Him on the holy mountain" (2 Peter 1:17-18).*

The Transfiguration experience also attests that the whole Scripture bears witness to Jesus Christ and glorifies him. Moses and Elijah represent law and prophecy of the Old Testament respectively. The presence of Apostles represents the New Testament. Thus, the whole Bible gives glory

to Christ, the centre and fulfillment of it. They also represent the dead and the living. In short, the world was able to witness the glory of Christ through a few representatives, since Christ the true Light from true Light, was willing to reveal His glory for a short while for our enlightenment.

When we celebrate the feast of Transfiguration on 6th August, the world refreshes the memory of 'a mega tragic event.' It was on August 6th, 1945, that the American-made Atomic Bomb was dropped in Hiroshima, Japan, annihilating more than hundred thousand people. The American President who gave the final green signal for this bombing was Truman. Immediately after this event, peace activists like Dorothy Day, hailing from American soil itself, criticized Truman and highlighted the need of following Christ, the True Man and True God. The destructive light of violence, communalism and consumerism is spreading darkness in the world. What we need today for the liberation, peace and justice of the world is the light of the life and teachings of Jesus Christ, the light of the world!

Transfiguration of Christ also reveals the potential of the creation to manifest Divine Glory. Glory of the Son of God was revealed through His human body. The human nature He took from this world became a medium to manifest His glory. From its inception till today, this cosmos bears witness to the majesty of God the Creator (Romans 1:20). In addition to this general revelation, this creation becomes instrumental in the special revelation of the glory of God. This principle is further affirmed in our sacraments. The Creation is eagerly waiting for its ultimate transfiguration (Romans 8:18-22). The hope of the "new heaven and new earth" and resurrection at the end, point to glorious future fulfillment of the whole creation. Transfiguration of Christ gives us a foretaste of that glorious eternity.

The Transfiguration experience on the mountaintop also refers to the glorious orientation of the Cross. The conversation of Moses and Elijah with Christ on the transfiguration mount was about Christ's crucifixion in Jerusalem (St. Luke 9:31). Sufferings and the Cross are not glorious in common human viewpoint. Hence, St. Peter tried to discourage Christ from such a painful death for which Christ responded with the words "Get behind Me, Satan! You are an offence to me" (St. Mathew 16:23). This is narrated in synoptic Gospels just before the description of the glorification of Christ on the mountaintop. In continuation of this, Christ says "if any one desires to come after me, let him deny himself, and take up his cross, and follow me." Ancient Christian tradition as a whole, confesses that the Cross is the way to glory. After resurrection and ascension, Christ is on the throne with the Heavenly Father in glory (Hebrew 12:2, Revelations 3:21). A deeper understanding of these passages will help us to know that as Christ we will also be sharing the same glory. The wisdom of globalization and the popular consumerist culture seem to vehemently oppose the divine wisdom of the glory of the way of cross.

Glory is often misunderstood as an accumulation of possessions and positions. Prayers are misused to own this perishing 'glory'. Once, Jesus was on the top of another mountain not with Moses and Elijah, but with Satan. The temptation was to consent to a different worship to own the glory of the world, which Christ overcomes. On the mount of transfiguration, prayers and communion with the saints are for being strengthened to face sufferings and the cross boldly.

In the Orthodox tradition, martyrs have a unique place and tradition says that God will adorn them with special crowns at his second coming. It is essential for the living members of the Church to continually remember the self-sacrifice of martyrs. St. Polycarp, the bishop of Smyrna, who was martyred around AD 155, has written about the great martyrs like Ignatius of Antioch, Rufus and Zosimus who have entered into glory with Christ. In Polycarp's words, "they are now in their deserved place with the Lord, in whose sufferings they also shared" (Letter to Philippians, 9:2). While describing the importance of the way of sacrifice, St. Polycarp says, "Whosoever does not confess the testimony of the cross is of the devil" (Letter to Philippians, 7:1)

Many members of the Church while facing their own death have witnessed the comforting presence of their relatives who had passed away years ago. Likewise the saints comfort and strengthen us when we face painful experiences of the cross and death in our life. That is why we seek St. Mary's intercession every day as: "O Virgin Mary, Mother of God, pray for us sinners, now and always, and in the hour of our death." The presence of Moses and Elijah at the time of Christ's glorification might have been such a comforting and strengthening experience to Christ in his human nature.

The vision of glory on the mountaintop, leads one to the ministry of transformation in the valley later. Though Peter and his companions wanted to continue on the top of glory, their *Guru* led them to face the harsh realities of life. As witnesses of the divine glory, our calling is to spread the light of Christ with a sacrificial commitment to transform our world to a better community of freedom from evil and a world of peace, justice and love. In a groaning world, the redemptive remembrance of the Light from Tabore enlightens us to dare to hope and to rejoice in taking up the cross for a better world. Tabor experience also points to the coming Glory which will be revealed beyond this struggle in history.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ മദ്യ വിരുദ്ധ സമിതിയുടെ അധ്യക്ഷനായും പരുമല സെമിനാരി കൗൺസിൽ അംഗമായും യൂഹാനോൻ മാർ പോളിക്കാർപ്പോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തയെ പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവാ നിയമിച്ചു.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ എക്യുമെനിക്കൽ റിലേഷൻസ് സെക്രട്ടറിയായി ഫാ. അശ്വിൻ ഫെർണാണ്ടസിനെ പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ തിരുമേനി നിയമിച്ചു. ബ്രഹ്മവാർ കൊങ്കിണി സമൂഹത്തിലെ അംഗമാണ് ഫാ. അശ്വിൻ.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ
MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

കൂടാരപെരുന്നാൾ

ഫാ. സിബി മാത്യൂസ് വർഗീസ് ചെങ്ങന്നൂർ

മലമുകളിൽ തേജസ്സിൽ കുളിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഗുരുവിനെ കണ്ടപ്പോൾ ശിഷ്യന് ഒരു പൂതി... ശിഷ്ടകാലം നമുക്ക് ഇവിടെയങ്ങു താമസിക്കാം. മൂന്നു കൂടാരം; ഒന്നു നിനക്ക്, ഒന്നു മോശക്കു, ഒന്ന് ഏലിയാവിന്. ദൈവതേജസ്സിൽ തന്നെത്തന്നെ മറന്നുപോയ ശിഷ്യൻ. ഒരു തികഞ്ഞ ഭക്തന്റെ എല്ലാ ലക്ഷണവുമില്ലേ? 'യേശുവോട് ചേർന്നിരിപ്പതെത്ര മോദമേ' എന്ന് ദിനവും പാടുന്ന, 'ഉപവസിക്കുക എന്നാൽ അടുത്ത് വസിക്കുക' എന്ന് ധ്യാനിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ മനോഭാവം, അല്ലേ? പത്രോസ് ഇങ്ങനെ മൊഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശെരിക്കും യോഹന്നാന്റെയും, യാക്കോബിന്റെയും മനസ്സിൽ ലഡ്ഡു പൊട്ടി. എന്തെല്ലാം സ്വപ്നങ്ങൾ നിമിഷനേരംകൊണ്ട് കണ്ടുകാണും. മലയുടെ മുകളിൽ ഞാനും, എന്റെ യേശുവും, അത്യാവശ്യം രണ്ടു ചങ്ങാതിമാരും, പിന്നെ മോശയും, ഏലിയാവും. ആഹാ അന്തസ്സ്. രാവിലെ എഴുന്നേൽക്കുന്നു, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു, കാപ്പി കുടിക്കുന്നു, വീണ്ടും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു, വേദശാസ്ത്രം പഠിക്കുന്നു, വീണ്ടും പ്രാർത്ഥന, കുശലം പറച്ചിൽ, പാചകം, പഠനം, സന്ധ്യ, സൂത്താറാ, ഉറക്കം... ആഹാ എന്ത് സുഖം. എന്താടാ വിജയാ ഈ ബുദ്ധി നമുക്ക് നേരത്തേ തോന്നാത്തത് എന്നമട്ടിൽ അവർ പത്രോസിനെ ഒന്നു നോക്കി. എന്തോ വല്യ വർത്തമാനം പറഞ്ഞ ചാരിതാർത്ഥ്യത്തിൽ പത്രോസ് നെഞ്ചുവിരിച്ചു നിന്നു. എന്നാൽ പരിഹാസത്തോടെ കർത്താവ് അവനെ അടിമുടി ഒന്നു നോക്കി. നീ കൊള്ളാമെല്ലോടാ എന്നു മനസ്സിൽ പറഞ്ഞുകാണും. ആ നോട്ടത്തിൽ പത്രോസ് ഒന്നു ചൂളി. കർത്താവിന്റെ പളുപളുത്ത കുപ്പായവും, വല്യ പ്രകാശവുമൊക്കെ കണ്ടപ്പോൾ മലമുകളിലെ ആത്മവിവശതയിൽ ഒരു നിമിഷം പത്രോസ് സകലതും മറന്നു. താഴ്വാരത്തു തങ്ങളെ കാത്തിരിക്കുന്ന ചങ്ങായിമാരെ, സൗഖ്യത്തിനായി കേഴുന്ന രോഗികൾ, അപ്പകഷണത്തിനായി കാത്തിരിക്കുന്ന പതിനായിരങ്ങൾ, എല്ലാത്തിലുമുപരി ഓരോരുത്തനും ചുമക്കേണ്ട കുരിശ്. എല്ലാം വിട്ട് മലമുകളിലെ മുനിയെപ്പോലെ ഇരിക്കാൻ പ്രത്യേകിച്ച് ആയാസമൊന്നും വേണ്ട. നമ്മുടെ ഇടയിലുമുണ്ട് അങ്ങനെ പുറം ലോകം ഇന്നുവരെയും സ്പർശിക്കാത്ത ഭക്തകോമരങ്ങൾ. വെറുതെ ആത്മവിവശതയിൽ തുള്ളാനല്ലാതെ പരിക്കേൽക്കാൻ മനസില്ലാത്ത ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ ഉടമകൾ. പക്ഷേ വി. വേദം പറയുന്നു, 'അനന്തരം അവൻ മലയിൽ നിന്നിറങ്ങി സമതലത്തു/താഴ്വാരത്തു നിന്നു.' കാരണം അവനറിയാം, മലമുകളിലെ കൂടാരമല്ല മറിച്ചു താഴ്വാരത്തെ കുരിശാണ് തനിക്കുള്ള സമ്മാനമെന്നു. കൂടാരപ്പെരുന്നാൾ, മലമുകളിൽ സ്വാർത്ഥതയുടെ, സുരക്ഷിതത്വത്തിന്റെ കൂടാരമടിക്കാനുള്ള ആഹ്വാനമല്ല സഹോ... കൂടാരം വിട്ട് താഴ്വാരത്തെ പരുപരുത്ത യാഥാർഥ്യങ്ങളിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുവാനുള്ള വിളിയാണ്.

– ഗർഷോം

മാർ തേവോദോസിയോസ് അവാർഡ് ദയാബായിക്ക് സമ്മാനിച്ചു

പെരുനാട്: ബഥനി ആശ്രമത്തിൽ കബറടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പിതാക്കന്മാരുടെ സംയുക്ത ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ സമാപിച്ചു. പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവ പെരുനാൾ ചടങ്ങുകൾക്ക് മുഖ്യ കാർമികത്വം വഹിച്ചു. നവാഭിഷിക്തരായ മെത്രാപ്പോലിത്തന്മാർക്ക് ആശ്രമത്തിൽ സ്വീകരണം നൽകി. സഭയുടെ പുതിയ വൈദിക ട്രസ്റ്റി ഫാ. ഡോ. തോമസ് വർഗീസ് അമയിൽ, അത്മായ ട്രസ്റ്റി റോണി വർഗ്ഗീസ് ഏബ്രഹാം എന്നിവരെ സമ്മേളനത്തിൽ അനുമോദിച്ചു. മാർ തേവോദോസിയോസ് ബഥനി എക്സലൻസി അവാർഡ് പ്രശസ്ത സാമൂഹിക പ്രവർത്തക ദയാബായിക്ക് സമ്മാനിച്ചു. അഭി.കുര്യാക്കോസ് മാർ ക്ലിമ്മീസ്, അഭി. ഗീവർഗീസ് മാർ കൂറിലോസ്, അഭി. ഏബ്രഹാം മാർ എപ്പിഫാനിയോസ്, അഭി.ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ദിമെത്രയോസ്, അഭി. യാക്കോബ് മാർ ഏലിയാസ്, അഭി.ഡോ.ജോഷ്വാ മാർ നിക്കോദിമോസ്, അഭി.സഖറിയാസ് മാർ അപ്രേം എന്നി പിതാക്കന്മാരും പെരുനാൾ ചടങ്ങുകളിൽ സംബന്ധിച്ചു.

അർമീനീയൻ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവായെ സന്ദർശിച്ചു

കോട്ടയം: അർമീനീയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഓസ്ട്രേലിയ-ന്യൂസിലന്റ് ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ആർച്ച് ബിഷപ് അഭിവന്ദ്യ ഹൈഗാസൂൻ നജാരിയാൻ പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുമായി ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ ആസ്ഥാനമായ ദേവലോകം അരമനയിൽ കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി. ഇരുവരും പരസ്പരം ഉപഹാരങ്ങൾ കൈമാറി. സഖറിയാ മാർ നിക്കോളോവോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, സഭാ വക്താവ് ഫാ. ഡോ. ജോൺസ് എബ്രഹാം കോനാട്ട്, എക്യുമെനിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് സെക്രട്ടറി ഫാ. അശ്വിൻ ഫെർണാണ്ടസ് എന്നിവരും പങ്കെടുത്തു. ഒരു മണിക്കൂറോളം പരിശുദ്ധ ബാവായുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തിയ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ സുന്നഹദോസിനെ അഭിസംബോധന ചെയ്ത ശേഷമാണ് മടങ്ങിയത്. മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനാരോഹണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അർമീനീയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെ പ്രതിനിധീകരിച്ചാണ് അദ്ദേഹം കേരളത്തിൽ എത്തിയത്.

ചെറുതാകലും ചെറുതാക്കലും

പെന്തിക്കോസ്തിക്ക് ശേഷം ഒമ്പതാം ഞായറാഴ്ച (വി. ലൂക്കോസ് 14:7–11)

ഫാ. കെ. കെ. വർഗീസ്

വി. ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ ഭക്ഷണം/വിരുന്ന് ഒരു പ്രധാന ഘടകമാണ്. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വിമർശകർ അവനെ വീഞ്ഞു കുടിക്കുന്നവനും ആർത്തിക്കാരനും ആണെന്ന് ആരോപിച്ചു (7:34). മറ്റൊരിടത്ത് അദ്ദേഹം ഒരു പരീശന്റെ അതിഥിയായി ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു (7:36; 11:37). ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ വിശപ്പ് അപ്പം വർദ്ധിപ്പിക്കുക എന്ന ഒരു വലിയ അത്ഭുതത്തിന് കാരണമായി (9:1217).

പെസഹാ മേശയിൽ യേശു അപ്പവും വീഞ്ഞും കൊണ്ട് വി.കുർബാന സ്ഥാപിച്ചു (22:1420). വഴി മദ്ധ്യേ അപ്പം മുറിക്കുന്നതിലൂടെ അവൻ ശിഷ്യന്മാർക്ക് വെളിപ്പെട്ടു. (24:35). അഗ്രചർമ്മികളോടൊപ്പം ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന പത്രോസിനെ ജറുസലേം സഭ വിമർശിച്ചു (അപ്പ. 11:1-3). ഇവിടെയെല്ലാം, ഭക്ഷണം ശരീരത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ ആത്മാവിനെയും പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് സൂചനകൾ.

അപ്പം പങ്കുവയ്ക്കുന്നത് വഴി ബന്ധങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു.

ഏറ്റവും പ്രധാനമായി വി.ലൂക്കോസ്13:29 ൽ പറയുന്ന പ്രകാരം ആ മഹാ ദിവസത്തിനായി ഒരുക്കുന്നതായി. കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും തെക്കുനിന്നും വടക്കുനിന്നും അനേകർ വന്നു ദൈവരാജ്യത്തിൽ പന്തിയിലിരിക്കും.

1: യേശുവും പരീശൻമാരും

A): നമ്മുടെ കർത്താവ് പരീശന്മാരുടെ പലപ്പോഴും പരുഷമായ വാക്കുകളോടെ ഇടപെടുന്നത് കാണാം. അതിനാൽ തന്നെ, പരീശന്മാരുടെ ഒരു നേതാവ് അവനെ അത്താഴത്തിന് ക്ഷണിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് നാം ചിന്തിച്ചേക്കാം. ഒരു പ്രവാചകൻ എന്ന നിലയിൽ യേശുവിന് വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന പ്രശസ്തി ഉണ്ട്, അതായിരിക്കാം കാരണം.

കൂടാതെ, 'അവർ അവനെ സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു' എന്ന് വി.ലൂക്കോസ് നമ്മോട് പറയുന്നു, അതിനാൽ അവർക്ക് എളുപ്പത്തിൽ അവനെ കുടുക്കിൽ ആക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു തെറ്റ് അവൻറെ ഭാഗത്ത് നിന്ന് കണ്ടുപിടിക്കാൻ അവർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതായി വ്യക്തമാണ്.

B):എന്തുകൊണ്ടാണ് യേശു അത്തരമൊരു ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുന്നതെന്നും നമുക്ക് തോന്നാം. അധികാരത്തിലിരിക്കുന്നവരെ അവൻ ഭയപ്പെടുന്നില്ല, മാത്രമല്ല തന്റെ ശുശ്രൂഷയില് അവരെയും ഉൾപ്പെടുത്താൻ അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വരേണ്യവർഗത്തിന്റെ (ദുര)അഭിമാനം ദൈവകൃപ ലഭിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവരെ തടഞ്ഞേക്കാം, എന്നിരുന്നാലും ആ കൃപ അവർക്ക് ലഭ്യമാണ്.ഇവിടെ നാം മനസ്സിലാക്കുന്നത്, പാപിയിൽ നിന്ന് പിന്മാറുന്നത് യേശുവല്ല, പാപിയാണ് യേശുവിൽ നിന്ന് പിന്മാറുന്നത് എന്നാണ്.

ഒരു സമൂഹത്തിൽ നേതാവായി നിൽക്കുന്ന ആരും സൂക്ഷ്മപരിശോധനയ്ക്ക് (social auditing) വിധേയരാണ്.

യേശു ഒരു നേതാവാണ്. അവന്റെ അനുയായികൾ മാർഗനിർദേശത്തിനായി അവനിലേക്ക് നോക്കുന്നു.എന്നാൽ, അവന്റെ ശത്രുക്കൾ അവനെ ബലഹീനത അന്വേഷിക്കുന്നു. പക്ഷേ നമ്മൾക്കറിയാം,

അവന്റെ ശത്രുക്കൾ എത്ര സൂക്ഷ്മതയോടെ അവൻറെ പിറകിൽ നിന്നാലും, അവന്റെ ക്രൂശീകരണത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന തെറ്റായ ആരോപണങ്ങളല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അവർക്ക് കണ്ടെത്താൻ കഴിയുകയില്ല.

2: ശാബതും മനുഷ്യനും

2–6 വാക്യങ്ങൾ ഇന്നത്തെ വേദവായനയുടെ ഭാഗമല്ലെങ്കിലും, നാം അവയെക്കുറിച്ച് കൂടി അറിഞ്ഞിരിക്കണം. മഹോദരം ബാധിച്ച ഒരു മനുഷ്യനെ യേശു കാണുകയും, 'ശബത്തിൽ സുഖപ്പെടുത്തുന്നത് നിയമാനുസൃതമാണോ?" എന്ന് ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (14:3). അവർ ഉത്തരം നൽകാത്തതിനാൽ അവൻ ആ മനുഷ്യനെ സുഖപ്പെടുത്തി പറഞ്ഞയച്ചു.

ഈ സുവിശേഷത്തിലെ നാലാമത്തെയും അവ സാനത്തെയും ശബ്ബത്ത് വിവാദമാണിത് 6:1–5; 6:6–11; 13:10–17).

ഈ സംഭവങ്ങൾ കാണിക്കുന്നത്,നിയമത്തേക്കാൽ ഉപരിയായി

ദൈവ ത്തെയും അയൽക്കാരെയും സ്നേഹിക്കുകയും ആവശ്യമുള്ളവരെ സഹായിച്ചുകൊണ്ട് യേശു തന്റെ സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയായിരുന്നു.

3: ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ നിയമം

എന്തെന്നാൽ, തന്നെത്തന്നെ ഉയർത്തുന്ന ഏവനും താഴ്ത്തപ്പെടും, തന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തുന്നവൻ ഉയർത്തപ്പെടും" (വാക്യം 11). ഇതാണ് ദൈവരാജ്യത്തിലെ ജീവിതത്തിനുള്ള നിയമം - വളരെ വ്യത്യസ്തമായ നിയമങ്ങളുള്ള ഒരു ലോകത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിന് നമ്മുടെ പരിചിതമായ ലോകത്തെ ചില ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളെ യേശു തമ്പുരാൻ ഉപയോഗിക്കുകയാണ് സുവിശേഷത്തിൽ ഉടനീളം. മറിയാമിന്റെ പാട്ടിൽ വി.ലൂക്കോസ് ഈ അസാധാരണ നിയമം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അവിടെ,

തന്റെ ഭുജംകൊണ്ടു അവൻ ബലം പ്രവർത്തിച്ചു, ഹൃദയവിചാരത്തിൽ അഹങ്കരിക്കുന്നവരെ ചിതറിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രഭുക്കന്മാരെ സിംഹാസനങ്ങളിൽ നിന്നു ഇറക്കി താണവരെ ഉയർത്തിയി രിക്കുന്നു.

വിശന്നിരിക്കുന്നവരെ നന്മകളാൽ നിറെച്ചു, സമ്പന്നന്മാരെ വെറുതെ അയച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു (1:51–53) എന്ന വാക്കുകളിലൂടെ, പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പോകുന്നവൻ,ആ പുതിയ ലോകത്ത് സ്ഥാപിക്കുന്ന നിയമങ്ങളെ തൻറെ ജനനത്തിന് മുമ്പായി തന്നെ എഴുത്തുകാരനിലൂടെ മറിയം വഴിയായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണ്.

4: ഉയരുവാൻ വേണ്ടി താഴുക

വിരുന്നു വീട്ടിലെ ചില സാഹചര്യങ്ങളെ മുൻനിർത്തിക്കൊണ്ട് ദൈവരാജ്യത്തിലെ ജീവിതത്തിനായി നമ്മെ ഒരുക്കുവാൻ യേശു സഹായിക്കുന്നു.

ഭാഷയും ആചാരങ്ങളും പഠിച്ച് ഒരു വിദേശരാജ്യത്ത് ജീവിക്കാൻ നാം തയ്യാറെടുക്കുന്നതുപോലെദൈവ രാജ്യനിയമങ്ങൾ പഠിച്ച് പിന്തുടരുന്നതിലൂടെ ദൈവരാജ്യത്തിനായി നാം തയ്യാറെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. ദൈവരാജ്യം എന്നത് ഒരു ഭാവി പ്രത്യാശ മാത്രമല്ല. തീർച്ചയായും, നാം ദൈവത്തെ രാജാവായി അംഗീകരിക്കുകയും അവൻറെ നിയമങ്ങൾക്കനുസൃതമായി ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ദൈവരാജ്യം ഒരു വർത്തമാനകാല യാഥാർത്ഥ്യമായിത്തീരുന്നു, ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒരേസമയം ഇഹലോകത്തിലും പരലോകത്തിലുമായി ജീവിക്കുവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണ്.

How do You Respond to His Call?

St. Matthew 21:28-32

Fr Nithin V Rajan

How do we respond to an incoming call in our phones? We have different approaches, sometimes we attend, sometimes we delay to respond, and sometimes we block the calls. We do not always know the reason of the call yet we are judgmental and we respond in our own ways.

The Choice:

When we have a choice it's a difficult element to decide on. Today's Scriptural portion also we see a call and two ways of response. Jesus says The Parable of the Two Sons, asking *"What do you think? There was a man who had two sons. He went to the first and said, 'Son, go and work today in the vineyard.' 'I will not,' he answered, but later he changed his mind and went. "Then the father went to the other son and said the same thing. He answered, 'I will, sir,' but he did not go." "Which of the two did what his father wanted?"* ***St. Matthew 21:28-31.***

Here we see the two sons given the same task and the first son didn't respond to the call later he feels that he is doing a mistake and responds to the call. The second son on the contrary responds to the call but doesn't actually fulfill the call. When we try to picturize ourselves into this Scriptural portion and ask the question to ourselves. Are we doing the will of the Father? We are called to live a life obedient to His calling. How far have we reached to Him or is the gap between Him and us is widening day by day?

We have to choose to be the first son even though he didn't accept the call first, but later responded to the call. We don't need to be perfect to follow His call, as it is the One Holy and Living Spirit, who completes and perfects of all that is and all that is to be. What we have to be worried is, have we responded to His call faithfully and abiding by that. "Saints are only sinners who keep trying." When they fall they try again and again to come out of the pit of darkness.

If we have fallen astray this portion of the scripture gives us a wakeup call. Do not fall into slumber and sin. Wake up, we have no time, as the hour and time is unknown to any. Joshua is a very best example of how he chooses to serve the lord ***Joshua 24:15*** *"But if serving the Lord seems undesirable to you, then choose for yourselves this day whom you will serve, whether the gods your ancestors served beyond the Euphrates, or the gods of the Amorites, in whose land you are living. But as for me and my household, we will serve the Lord."* This is a bold decision or we can say this is a wise decision.

Will of the Father:

"Which of the two did what his father wanted?" "The first," they answered. ***St. Matthew 21:31.***

When He calls us we have to go. There is no other option for us. We hesitate thinking that we have alternatives. That is a wrong understanding of His call. When God calls us we must run to Him and say like Prophet Samuel, "Here I am. Speak LORD, for your servant is listening". This is the true way of responding to His calling, perfect submission.

When Jesus Christ was in the garden of Gethsemane before the upcoming suffering he would endure on the cross. Didn't pray for the cup of suffering to move away but instead prayed for strength to do his father's will. Instead of letting fear overpower him or sink him into anguish, Jesus knelt down and prayed, "Father, not my will, but yours be done."

We too as ambassadors of Christ can follow His footsteps and humbly submit our concerns and desires into our heavenly Father's secure hands. We can trust that God will be with us to help us through whatever we must endure. He knows what's ahead and always has our best interests in mind. We should be capable of saying with St. Paul *"I can do all things through Christ who strengthens me".* ***Philippians 4:13.***

"Completely have trust in God, leave everything in His hands, and believe that His love will act for your own benefit. Then God will take care of everything, because there is nothing He cannot do; everything is easy for Him. The difficult thing is for man to decide to humble himself and leave everything to God's providence and love." – Saint Paisios of Mount Athos.

God is our Creator so we need to be the clay in His hands and say "You are the potter and we are the clay" and have qualities of perfect submission so that we could be molded. We know that when we build houses we give for contract; does that mean the contractor can build the house according to his own discernment? No they ask the owner of the house for inputs. Same way by prayer we are asking heavenly Father for His consent of how our life should be. Having a plan is important. We didn't create ourselves, so there is no way we can say ourselves why we were created that we have to ask our Creator.

Follow Christ's Way:

"Truly I tell you, the tax collectors and the prostitutes are entering the kingdom of God ahead of you. For John came to you to show you the way of righteousness, and you did not believe him, but the tax collectors and the prostitutes did. And even after you saw this, you did not repent and believe him. ***St. Matthew 21:31-32.***

Christ came from heaven to earth to show us the way to heaven. We simply as a child need to follow Him as Jesus is the way, the truth and light. Just as a child trust his/her father, we as His children need to trust God. It is when we trust Him, He would be able to do wonders in our life. But we at times act as if we are blind, deaf and dumb to our calling. We refuse to see things we need to see, we refuse to hear the instructions we are supposed to follow. We refuse to talk where we are supposed to talk and fail in our duties and responsibilities. We think that we are over doing spirituality by being a Sunday Christian. We are but unbecoming of a Christian in our duties and responsibilities. When we know we need to, we blindly refuse it and thus fail in short in the sight of God. But the people whom we think and judge are not Christian by appearances may be first to reach the kingdom of God as the judgement is not based upon appearance but the examination of the heart. Blessed are the pure for they shall see God.

As a prisoner for the Lord, then, I urge you to live a life worthy of the calling you have received. Be completely humble and gentle; be patient, bearing with one another in love. Make every effort to keep the unity of the Spirit through the bond of peace. . ***Ephesians 4:1-3.*** Amen. ❑

സാന്ത്വന സ്പർശം അവാർഡ് ഫാത്തിമ ബിസ്മിക്ക്

കുന്നംകുളം: കുന്നംകുളം ഓർത്തഡോക്സ് പ്രവാസി അസോസിയേഷൻ പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ ബാവയുടെ ഒന്നാം ഓർമ്മ പെരുന്നാളിനോട് അനുബന്ധിച്ച് സാമൂഹ്യ ജീവകാരുണ്യ മേഖലയിൽ ശ്രദ്ധേയമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാഴ്ചവെച്ച വിദ്യാർഥിക്കായി നൽകുന്ന പ്രഥമ സാന്ത്വന സ്പർശം അവാർഡ് കുമാരി ഫാത്തിമ ബിസ്മിക്ക്. 25,000/രൂപയും പ്രശസ്തി ശില്പവും അടങ്ങുന്നതാണ് അവാർഡ്.

കുന്നംകുളം ഭദ്രാസന തലത്തിൽ നടന്ന പരിശുദ്ധ പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ ബാവ അനുസ്മരണ സമ്മേളനത്തിൽ വച്ച് പരിശുദ്ധ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാബാവ അവാർഡ് സമ്മാനിച്ചു.

സെന്റ് ദിവന്നാസിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് ഇടവക, ദമാം, സൗദി അറേബ്യയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ, കോന്നി ആമക്കുന്ന് സെന്റ് ജോർജ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിൽ വച്ച് കുടുംബസംഗമവും, ഇടവക നിർമ്മിച്ചു നൽകിയ വീടിന്റെ താക്കോൽ ദാനവും നടത്തി. ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ദീയസ്ക്കോറോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഉദ്ഘാടനവും, അനുഗ്രഹ പ്രഭാഷണവും നടത്തി. കോന്നി എം എൽ എ അഡ്വ. കെ യു ജിനീഷ് കുമാർ താക്കോൽ ദാനം നിർവഹിച്ചു.

വൈദികട്രസ്റ്റി ഫാ. തോമസ് വർഗീസ് അമയിലും അൽമായട്രസ്റ്റി റോണി വർഗീസും പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് പൗലോസ് പ്രഥമൻ ബാവായുടെ കബറിടം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പാമ്പാക്കുട ചെറിയ പള്ളി സന്ദർശിച്ചു പ്രാർത്ഥന നടത്തി.

നവാഭിഷിക്തരായ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്ക് കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി നൽകിയ സ്വീകരണം.

വൈദികട്രസ്റ്റി ഫാ. തോമസ് വർഗീസ് അമയിലും അൽമായട്രസ്റ്റി റോണി വർഗീസും പിറവം വലിയപള്ളിയിൽ നൽകിയ അനുമോദനം.

നിതിനും ഗീവീസും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലെ ബേബികൾ

പത്തനാപുരം: ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പുതിയ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രായം കുറഞ്ഞവർ നിതിൻ മണക്കാട്ടുമണ്ണിൽ (OCYM മുൻ കേന്ദ്ര സെക്രട്ടറി, കേന്ദ്ര അസംബ്ലി അംഗം), ഗീവീസ് മർക്കോസ് (OCYM കണ്ടനാട് വെസ്റ്റ് ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി) എന്നിവർ. ഇതിലെ ബേബി നിതിനും.

നിലവിൽ കേന്ദ്ര അസംബ്ലി അംഗങ്ങളായ ഫാ. ഗീവർഗീസ് ജോർജ് (OCYM മലബാർ ഭദ്രാസന വൈസ് പ്രസിഡന്റ്), ജോജി പി. തോമസ് (OCYM മുൻ കേന്ദ്ര ട്രഷറാർ), അഡ്വ. ടോം കോര (OCYM കോട്ടയം സെൻട്രൽ സെക്രട്ടറി) എന്നിവരും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

ഇവർക്ക് പുറമെ വിവിധ ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള OCYM മുൻ കേന്ദ്ര സമിതി അംഗങ്ങളും മാനേജിഗ് കമ്മിറ്റിയിലേക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടുവെന്നത് പ്രസ്ഥാനത്തിന് ഇരട്ടി മധുരമായി.

റാന്നി – പെരുനാട് ആശ്രമത്തിൽ സംയുക്ത ഓർമ്മപ്പെരുന്നാളിന്റെ ഭാഗമായി നിരണം സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് വലിയ പള്ളിയിൽ നിന്നെത്തിയ തീർത്ഥാടകർ കബറിങ്കൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

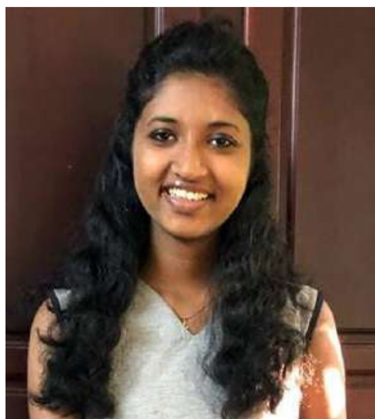
ബിരുദദാന ചടങ്ങ്

മുളന്തുരുത്തി: സൺഡേസ്കൂൾ മുളന്തുരുത്തി എറണാകുളം മേഖലയിലെ 10, 12 ക്ലാസ്സുകളിൽ നിന്ന് വിജയിച്ച വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ബിരുദദാന ചടങ്ങ് മുളന്തുരുത്തി മാർത്തോമ്മൻ പള്ളിയിൽ വെച്ച് നടന്നു. ഡോ. യാക്കോബ് മാർ ഐറേനിയോസ് അദ്ധ്യക്ഷത വഹിക്കുകയും കേരളാ ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജി ജസ്റ്റിസ് ഷാജി പി ചാലി സന്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്തു. ഡോ. പൗലോസ് ജേക്കബ്, സൺഡേസ്കൂൾ ഡയറക്ടർ ജനറൽ ഫാ. ഡോ. വർഗ്ഗീസ് വർഗ്ഗീസ് , ബാഹ്യകേരള സൺഡേസ്കൂൾ ഡയറക്ടറും നാഗ്പ്പൂർ വൈദീക സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പലും ആയ ഫാ. ഡോ. ജോസി ജേക്കബ്, ഫാ ജെയിംസ് വർഗ്ഗീസ്, ഫാ. സാംസൺ സാമുവേൽ തുടങ്ങിയവർ പ്രസംഗിച്ചു.

275 സൺഡേസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികളും അവരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരും, സൺഡേസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകരും അടങ്ങുന്ന ആയിരത്തോളം ആളുകൾ പങ്കെടുത്ത ചടങ്ങിൽ ഓർത്തഡോക്സ് സെന്ററിൽ നിന്ന് കുട്ടികൾ കോൺവോക്ഷൻ ഗൗൺ ധരിച്ചു വന്ന റാലിയും വളരെ മനോഹരമായിരുന്നു.

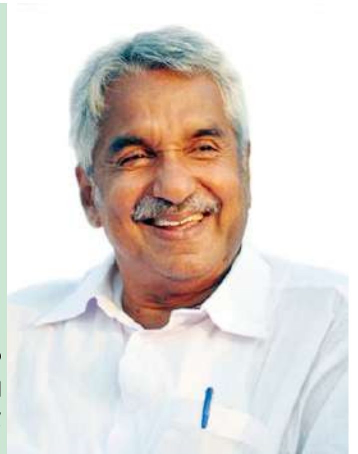

ക്രിസ്ത്യൻ മിനിസ്ട്രിയിൽ പി. എച്ച്.ഡി. നേടിയ ഫാ. യൂഹാനോൻ ജോൺ.

കൊച്ചിൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ B.Com LLB (Hon.s)പഞ്ചവൽസര കോഴ്സിൽ ഡിസ്റ്റിങ്ങ്ഷനോടു കൂടി ഒന്നാം റാങ്ക് കരസ്ഥമാക്കിയ ഹെലൻ മേരി വർഗീസ്. കാഞ്ഞിരമറ്റം സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളി ഇടവകാംഗമായ ആലുവ പാലക്കുന്നേൽ ജിജി വർഗീസിന്റെയും സുമയുടെയും മകളാണ്.

എംഎൽഎ പദത്തിൽ ഉമ്മൻ ചാണ്ടിക്ക് റെക്കോർഡ്

കേരളനിയമസഭയിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ കാലം അംഗമായിരുന്നതിന്റെ റെക്കോർഡ് ഇനി മുൻ മുഖ്യമന്ത്രിയും മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭാംഗവുമായ ഉമ്മൻ ചാണ്ടിക്ക്. അദ്ദേഹം 2022 ഓഗസ്റ്റ് 2–ന് നിയമസഭയിൽ 18728 ദിവസം (51 വർഷം മൂന്നേകാൽ മാസം) പിന്നിട്ടു. അന്നു വരെ കെ.എം. മാണിക്കായിരുന്നു ഈ ബഹുമതി. ഓരോ നിയമസഭയും രൂപീകരിച്ച തീയതിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള കണക്കാണിത്. ഇതുവരെയുള്ള 970 എംഎൽഎമാരിൽ ഉമ്മൻ ചാണ്ടിയും കെ. എം. മാണിയും മാത്രമാണു നിയമസഭയിൽ 50 വർഷം പൂർത്തിയാക്കിയത്.

പുതുപ്പള്ളി നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ നിന്നു മാത്രം 1970 മുതൽ 2021 വരെ തുടർച്ചയായി 12 തവണ ഉമ്മൻ ചാണ്ടി വിജയിച്ചു. രണ്ടു തവണ (2004–2006, 2011–2016) കേരളത്തിന്റെ മുഖ്യമന്ത്രിയായി. ഒരു തവണ (2006–2011) പ്രതിപക്ഷ നേതാവായി. നാല് തവണ മന്ത്രിയുമായി.

ഇതുവരെയുള്ള 226 മന്ത്രിമാരിൽ ഉമ്മൻ ചാണ്ടിയ്ക്ക് (4190 ദിവസം) 10–ാം സ്ഥാനമാണ്. മുഖ്യമന്ത്രി പദം ഉൾപ്പെടെയുള്ള കണക്കാണിത്. ആകെയുള്ള 12 മുഖ്യമന്ത്രിമാരിൽ ഉമ്മൻ ചാണ്ടിക്ക് (2459 ദിവസം) 4–ാം സ്ഥാനമാണ്.

കോട്ടയം മെത്രാസനത്തിലെ പുതുപ്പള്ളി സെന്റ് ജോർജ് ഓർത്തഡോക്സ് വലിയപള്ളി ഇടവകാംഗമാണ് ഉമ്മൻ ചാണ്ടി. മൂന്ന് വനിതകൾ ഉൾപ്പെടെ 55 മലങ്കരസഭാംഗങ്ങളാണ് കേരളത്തിൽ ഇതുവരെ എംഎൽഎമാരായത്. ജയിച്ചിട്ടും എംഎൽഎ ആകാത്ത ഒരാൾ കൂടിയുണ്ട് – 1965–ൽ മൂവാറ്റുപുഴ നിന്നു വിജയിച്ച എ. ടി. പത്രോസ്.

– വർഗീസ് ജോൺ തോട്ടപ്പുഴ

അഡ്വ. എ. ഇസ്സഡ്. ജേക്കബ് നിര്യാതനായി

കോട്ടയം: അഡ്വ. എ. ഇസ്സഡ്. ജേക്കബ് നിര്യാതനായി. ക്നാനായ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ പ്രതിനിധി ആയി മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ മാനേജിങ് കമ്മിറ്റിയിൽ അംഗമായി ദീർഘകാലം പ്രവർത്തിച്ചു. അസോസിയേഷൻ ട്രിബ്യൂണലിലും അംഗമായിരുന്നു. സൗമ്യനും ശാന്തനും ആയിരുന്ന അദ്ദേഹം തീരുമാനങ്ങളിൽ നീതിയും സഭയുടെ യോജിപ്പും സമാധാനവും മുന്നിൽ കണ്ടിരുന്നു.

വൈറ്റ്ഫീൽഡിൽ വിശുദ്ധ കുർബാന

ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ബാംഗ്ലൂർ ഭദ്രാസനത്തിലെ മാർത്തഹള്ളി സെന്റ് ബസേലിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ വൈറ്റ് ഫീൽഡ് മേഖലയിൽ താമസിക്കുന്ന വിശ്വാസികളുടെ സൗകര്യാർത്ഥം ഓഗസ്റ്റ് 7 മുതൽ ഞായറാഴ്ച രാവിലെ 7.00–ന് നമസ്കാരവും തുടർന്ന് വിശുദ്ധ കുർബാനയും പതിവായി ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. **ലൊക്കേഷൻ : SOUKYA Holy Trinity Chapel. 080 2801 7000**